

РЕШЕНИЕ

№ 5848

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **343** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. С. Р. с адрес за призоваване от [населено място], жк Л., [жилищен адрес]0 срещу Заповед № 3382з-393/17.12.2015 г. на Началник на сектор „Разследване” при 07 РУ-СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди се, че в нея не се съдържат изискуемите съгласно чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити - извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Инвокирани са доводи, че досъдебните производства, по които се твърди, че не са извършвани действия по разследването не са му изисквани официално. В оспорената заповед не са взети предвид задължителните указания на прокурора, давани във връзка с разследването, както и не е посочено, какви действия е следвало да бъдат извършвани от жалбоподателя. Твърди се, че не е налице виновно неизпълнение на дадени от наблюдаващите прокурори указания. Според оспорващия липсата на тези реквизити лишава на практика оспорената заповед от мотиви, което е основание за отмяната ѝ. Посочва се, че е нарушена разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която при определяне на вида и размера на дисциплинарните

наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Не са взети предвид и обективните пречки за извършването на процесуално-следствени действия, както и тяхната фактичката и правна сложност.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването Началник на сектор „Разследване” при 07 РУ-СДВР не се явява. Пълномощникът му юриконсулт П. намира жалбата за неоснователна, като представя писмен отговор по нея.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че С. Р. към момента на налагане на процесното дисциплинарно наказание е бил назначен на длъжност „старши инспектор”, началник на група „Разследване на криминални престъпления” в сектор „Разследване” при 07 РУ-СДВР.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало във връзка с докладна записка № 3382р-16250/11.12.2015 . до Началника на 07 РУ-СДВР, съставена от Началник на сектор „Разследване” при 07 РУ-СДВР. В документа се сочи, че след извършена проверка е установено, че С. Р., началник на група „Разследване на криминални престъпления” в сектор „Разследване” при 07 РУ-СДВР, не е извършвал разследване по някои досъдебни производства за дълъг период от време.

Началникът на 07 РУ-СДВР е разпоредил проверка.

Р. е дал писмени обяснения № 3382р-16347 от 12.12.2015 г., които са приети от Началник на сектор „Разследване” при 07 РУ-СДВР.

Резултатите от проверката са обективирани в справка № 3382р-16435 от 14.12.2015 г., в която са описани конкретни номера на досъдебни производства, по повечето, от които не са били извършвани процесуални действия изобщо. Предложено е на Р. да бъде наложено дисциплинарно наказание „Порицание”. Същият се е запознал със справката.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, Началник на сектор „Разследване” при 07 РУ-СДВР е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител С. Р., поради което е издал оспорената заповед.

Като доказателства по делото са приети кадрова справка за служебното развитие на оспорващия, съдържаща данни за наложени дисциплинарни наказания и получени награди, длъжностни характеристики за длъжността началник на група „Разследване на криминални престъпления” в сектор „Разследване” в РУ-СДВР и за длъжността началник на сектор „Разследване” в РУ-СДВР и справка относно извършени процесуално-следствени действия, по конкретни досъдебни производства. Приети са и копия от писмени доказателства, съдържащи се кориците на досъдебните производства, по които се твърди, че от страна на С. Р. не са извършвани процесуално-следствени действия.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните

по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на С. Р. лично на 17.12.2015 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена директно в АССГ на 28.12.2015 г. (вх. № 32422), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорената заповед, компетентния административен орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 15, ал. 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 52, ал. 1, т. 2 и т. 3. На основание чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 200, ал. 1, т. 11 и чл. 204, т. 4 от ЗМВР, а именно че с деянието си С. Р. е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на служебни задължения, регламентирани в чл. 15, ал. 3 от ЗМВР, като не е провел пълно, всестранно и обективно разследване за разкриване на обективната истина в разумен срок по възложени му за работа досъдебни производства.

Съгласно чл. 205 от ЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 14 от ЗМВР. В разглеждания случай, такива данни не се били налице, поради което липсата на заповед за образуване на дисциплинарно производство не е нарушение на административно-производствените правила.

Видно от разпоредбата на чл. 204, т. 4 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди на служители на висши ръководни и ръководни длъжности – за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3. В разглеждания случай е безспорно, че наказанието е наложено от Началник на сектор „Разследване” при 07 РУ-СДВР – служител на ръководна длъжност, а С. Р. не е бил назначен на висша ръководна длъжност.

По делото няма данни оспорващият да е бил изслушван. Доколкото разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР предвижда алтернативно изслушване или приемане на обясненията на държавния служител, в случая с приемането на обясненията на С. Р., дисциплинарно-наказващият орган е се е освободил от задължението си да го изслуша.

Наказанието е наложено на 17.12.2015 г. Фактите и обстоятелствата, свързани с твърдяното нарушение на служебната дисциплина са обективирани в справката от 14.12.2015 г., изготвена от самия дисциплинарно наказващия орган, т.е. наказанието е наложено в предвидения в чл. 195, ал. 1 от ЗМВР срок.

Видно от изложеното в справката от 14.12.2015 г. и в самата оспорена заповед, неизпълнението служебните задължения от страна на С. Р. се изразява в това, че в периода 2015 г. до момента налагане на оспорената заповед, той не е извършвал необходимите действия по разследването по общо осем броя досъдебни производства, които са му били разпределени, както следва: 1. По ДП № 1274/2013 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр. пр. № 17243/2013 г. по описа на СРП е констатирано при извършената проверка, че след представяне на заключението на СМЕ от вещите лица на дата 31.10.2015 г. до 10.12.2015 г., не са извършвани процесуални действия; 2. По ДП №

2095/2009 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр.пр. № 23614/2009 г. по описа на СРП от възобновяването му на 15.10.2015 г. до момента на издаване на оспорения акт, не е извършено нито едно действие по разследването; 3. По ДП № 1235/2014 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр. пр. № 12911/2014 г. по описа на СРП, е констатирано, че от дата 19.10.2015 г. до 10.12.2015 г., не е извършено нито едно действие по разследването; 4. По ДП № 3794/2007 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр. пр. № 12133/2007 г., по описа на СГО-СГП, е констатирано, че производството по делото е възобновено на 27.04.2015 г. като е следвало да бъдат съгласувани прецизирани постановления за привличане на обвиняем, да бъдат предявени, да се извърши разпит на обвиняем и материалите по производството да се предявят. До 27.08.2015 г., когато е поискано удължаване на срока такива действия не са извършвани. В кориците му са налични единствено постановления за привличане на обвиняем за три лица, които не са предявени, нито са извършени никакви действия по разследването.; 5. По ДП № 1472/2008 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр. пр. № 4516/2008 г. по описа на СГП, образувано срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 123 от НК, е констатирано, че същото е разпределено на С. Р. на 18.04.2008 г. Производството по него е спряно и е възобновено на 25.09.2015 г. с постановление на наблюдаващия прокурор, като са дадени седем броя писмени указания. До момента на извършването на проверката на 10.12.2015 г. по досъдебното производство не е извършено нито едно процесуално действие, нито са изпълнени указанията на прокурора; 6. По ДП № 2662/2015 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр. пр. № 40049/2015 г. по описа на СРП, образувано срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК е констатирано, че същото е разпределено за работа на С. Р. на 12.10.2015 г. В периода от 15.10.2015 г. до 27.10.2015 г. са извършени са няколко разпита на свидетели от други разследващи полицаи, четири разпознавания от С. Р. на дати 20.10.2015 г. и 21.10.2015 г., две от които по снимка, а на 15.10.2015 г. е назначена СМЕ. От 27.10.2015 г. до момента на проверката на 10.12.2015 г. не са извършвани други ПСД, като делото не е докладвано и на наблюдаващия прокурор. Преразпределено е на друг разследващ полицай на 15.12.2015 г.; 7. По ДП № 2659/2015 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр.пр. № 43153/2015 г. по описа на СРП, образувано срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, пр. 4, вр. чл. 130, ал. 1 от НК, е констатирано, че същото е разпределено на Р. на 12.10.2015 г. Извършени са първоначални следствени действия от други полицейски органи. На 02.12.2015 г. е изготвено искане от С. Р. за удължаване на срока на разследването, като от 09.10.2015 г. до 10.12.2015 г., когато е извършена проверката, не е извършено нито едно процесуално действие. Производството е преразпределено на друг разследващ полицай на 15.12.2015 г. и 8. По ДП № 1800/2015 г. по описа на 07 РУ-СДВР, разпределено на С. Р. е констатирано, че от момента на започването му на 23.06.2015 г. до момента на извършването на проверката не е извършено нито едно процесуално действие.

В обясненията на С. Р., дадени по повод на изготвянето на посочената справка, които не са обсъдени, в оспорената заповед, се сочи, че същият е работил по описаните по-горе досъдебни производства и че всички от тях са рамките на законоустановените срокове.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с релевираните от оспорвания оплаквания. Прегледа на материалите от цитираните досъдебни производства не опровергава направените в справката и цитираната заповед констатации. В случая се

касае за перманентно (системно) неизпълнение на служебните задължения от страна на С. Р. в качеството му на разследващ полицай. Същия е бил длъжен, по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства (чл. 15, ал. 3 от ЗМВР), да работи за разкриването на обективната истина по възложените му досъдебни производства (чл. 13 от НПК), в предвидените за това срокове (чл. 22 от НПК). Такива задължения се предвидени и в длъжностната характеристика за длъжността началник на група „Разследване на криминални престъпления” в сектор „Разследване” при РУ на СДВР.

Съдът не може да се съгласи с доводите, че описаните досъдебни производства са били с фактическа и правна сложност. Такива обстоятелства не се установяват. В случая става въпрос най-вече за престъпления срещу собствеността и личността, за разкриването и доказването, на които се използват най-често предвидените в НПК доказателствени средства: разпит на свидетели, разпознаване, оглед и допускане на съдебно-медицински и съдебно-оценителни експертизи. Не се касае за сложни финансови и данъчни престъпления, престъпления против Република, участие в организирани престъпни групи и т.н., чието разследване наистина изисква опит, специални знания и задълбочено познаване на видове от законодателството, различни от наказателното.

Не се констатира и обективни пречки, заради които С. Р. да не е могъл да изпълни задълженията си по разследването, като например призоваването на свидетели, които не са се явили, забавяне на изготвянето на заключения от страна на вещи лица по назначени експертизи, обявяване за издирване на лица, които следва да бъдат привлечени в процесуално качество на обвиняеми и т.н.

Неоснователно е и възражението, че описаните досъдебни производства са провеждани в съответните срокове. Безспорно е, че по някои от тях С. Р. е искал удължаването на сроковете за разследване от съответния наблюдаващ прокурор. Това е допустимо, съгласно НПК, но следва да се счита по-скоро за изключение, което се налага в случаи, когато по обективни причини разследването не може да се приключи в предвидените от закона срокове. При липсата на каквито и да е извършени процесуални действия, удължаването на срока за разследване не може да бъде извинение за бездействието на водещия това разследване.

Очевидно е, че в разглеждания казус С. Р. не е изпълнявал задълженията си като разследващ полицай, съгласно посочените по-горе разпоредби на ЗМВР и НПК, при липса на установени обективни причини за това, поради което правилно дисциплинарно-наказващия орган е определил и наложил процесното наказание.

Лишено от фактическа и правна опора е оплакването, че проверката е извършена в негово отсъствие и че процесните досъдебни производства не са му изискани по установения ред. В случая е безспорно, че длъжността Началник на сектор „Разследване” при 07 РУ-СДВР, стои в субординационно отношение по-високо от тази началник на група „Разследване на криминални престъпления” в сектор „Разследване” при 07 РУ- СДВР. Видно от приложената по преписката длъжностна характеристика за длъжността Началник на сектор „Разследване” при РУ на СДВР, заемащият я държавен служител събира, обобщава и анализира информацията за състоянието на водените досъдебни производства, възложени на подчинените му служители, като информира ръководството на отдела и предлага съответните мерки за повишаване на ефективността на дейността. Не е предвидено, че за извършването на такива проверки е необходимо съгласие на конкретния разследващ полицай или че

същите следва да се извършват в негово присъствие. Във връзка с това правомощие С. П., в качеството ѝ на Началник на сектор „Разследване” при 07 РУ-СДВР е извършила проверка на възложените на С. Р. досъдебни производства, констатирала е описаните пропуски и е предложила налагането на съответното дисциплинарно наказание.

Неоснователно е и твърдението, че оспорената заповед е лишена от мотиви. В същата се съдържа точно описание на досъдебните производства, по които не са извършвани процесуални действия от страна на С. Р. и периодите, през които това е станало. Посочени са и законовите разпоредби, чието неизпълнение представлява нарушение на служебната дисциплина.

На последно място съдът намира, че дисциплинарно-наказващия орган е спазил разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. При налагане на процесното наказание, са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Видно от приложената кадрова справка на С. Р., до издаването на оспорената заповед са налагани както наказания, но също така е бил и награждаван. Наложено в случая наказание е в минимален размер, съгласно чл. 200, ал. 2 от ЗМВР.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Във връзка с изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива не са поискани, поради което съдът не дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪЛЯ жалбата на С. С. Р. от [населено място] срещу Заповед № 3382з-393/17.12.2015 г. на Началник на сектор „Разследване” при 07 РУ-СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Решението не подлежи на касационно оспорване съгласно чл. 211, изречение 2 от ЗМВР.